

Poradnia psychologiczno-pedagogiczna (PPT) i nauczanie specjalne

Jeśli Twoje dziecko nie odnosi dostatecznych korzyści ze zwykłego nauczania, może mieć prawo do nauczania specjalnego.

Nauczanie specjalne może polegać na przykład na tym, że uczeń pracuje w oparciu o inne cele niż pozostali uczniowie, że nauczyciel lub asystent pomaga uczniowi podczas zajęć w klasie lub że uczeń otrzymuje specjalnie dostosowany sprzęt. Nauczanie specjalne musi być dostosowane do potrzeb dziecka i może odbywać się w ramach zajęć klasowych, grupowych lub indywidualnych.

Jeśli Ty lub szkoła martwicie się tym, że Twoje dziecko nie odnosi dostatecznych korzyści z nauczania, szkoła powinna stworzyć dla dziecka lepsze warunki. Jeśli to nie wystarczy, szkoła i poradnia psychologiczno-pedagogiczna (PPT) wspólnie ocenią potrzeby dziecka i doradzą, co jest dla niego najkorzystniejsze.

PPT to instytucja państwowa, która przeprowadza specjalistyczną ocenę (po norwesku: sakkyndig vurdering), sporządzając dokument wskazujący, czy uczeń wymaga specjalnej pomocy pedagogicznej. To szkoła decyduje, czy uczeń ma prawo do nauczania specjalnego i jaki powinien być jego zakres. Zawsze możesz odwołać się od tej decyzji.

Czym jest PPT?

Poradnia psychologiczno-pedagogiczna (PPT) doradza przedszkolom i szkołom w zakresie adaptacji dzieci, młodzieży i dorosłych ze specjalnymi potrzebami. PPT może nawiązywać współpracę interdyscyplinarną na szczeblu lokalnym, na przykład ze służbą zdrowia lub norweskimi służbami opieki nad dzieckiem (po norwesku: barneverntjenesten), oraz na szczeblu krajowym, na przykład z krajową służbą do spraw nauczania specjalnego (po norwesku: Statped). PPT ma obowiązek zachowania poufności.

Czego mogę oczekiwać od szkoły?

Szkoła powinna:

- zadbać o zapewnienie tego, co najlepsze dla ucznia,
- włączyć Cię w działania i zasięgnąć Twojej opinii, zanim zostanie podjęta decyzja dotycząca Twojego dziecka,
- przeprowadzić rozmowy z uczniem i rodzicami oraz wykonać niezbędne badania ucznia,
- zwrócić się do poradni psychologiczno-pedagogicznej z wnioskiem o dokonanie specjalistycznej oceny na Twoją prośbę oraz jeśli szkoła uzna, że uczeń potrzebuje nauczania specjalnego,

- wydać decyzję indywidualną stwierdzającą, czy uczeń ma prawo do nauczania specjalnego, która jednocześnie określa, na czym to nauczanie ma polegać,
- sporządzić indywidualny plan nauczania (IOP),
- zapewnić uczniowi nauczanie specjalne zgodnie z opisem zawartym w decyzji indywidualnej i IOP, najlepiej w ramach zajęć klasowych,
- raz do roku sporządzić pisemny raport na temat nauczania specjalnego oraz rozwoju ucznia,
- poinformować Ciebie oraz dziecko o tym, co w gimnazjum oznacza ocenianie z wystawieniem ocen i bez, zanim podejmiecie decyzję.

Co mogę zrobić?

Ty jako rodzic:

- możesz wymagać od szkoły, aby oceniła, czy Twoje dziecko potrzebuje nauczania specjalnego,
- możesz przed zwróceniem się do gminy porozmawiać o swoich obawach z poradnią psychologiczno-pedagogiczną i szkołą,
- powinieneś zostać zaangażowany w działania i poproszony o wyrażenie zgody na zbadanie i dokonanie oceny Twojego dziecka przez poradnię psychologiczno-pedagogiczną na wniosek szkoły,
- powinieneś zostać zaangażowany w sprawę i poproszony o wyrażenie zgody, zanim szkoła podejmie decyzję, że Twoje dziecko ma zostać objęte nauczaniem specjalnym,
- raz w roku otrzymasz pisemny raport na temat przyznanego Twojemu dziecku nauczania specjalnego oraz ocenę jego rozwoju,
- możesz złożyć odwołanie, jeśli Twojemu dziecku nie zostanie przyznane nauczanie specjalne,
- możesz złożyć odwołanie od zakresu, sposobu realizacji lub organizacji nauczania specjalnego,
- możesz postanowić, czy Twoje dziecko ma zostać w gimnazjum zwolnione z wystawienia ocen z przedmiotów, dla których przysługuje mu nauczanie specjalne.